

Redacțiunea, Administrațiunea
și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Servorii neînfrunțați nu se primesc.
Manuscrisurile nu se restituie.
Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Inserate mai presede în Viena
R. Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto
Maas), H. Schalek, Alois Herndl, M.
Dukas, A. Oppelk, J. Donnerberg; în
Budapesta: A. V. Goldberger, Eck-
stem Bernat; în Frankfurt: G. L.
Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețurile inserțiilor: o serie
garnonă pe o coloană 8 or. și
30 or. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o
serie 10 or. v. a. sau 30 ban.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU XVI.

„Gazeta“ este în fă-care de
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrațiune, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etagiu I:
pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 or. v. a.
sau 15 ban. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 49.

Brașov, Joi, 4 (16) Martie

1893.

Brașov, 3 Martie v.

Mare turburare au căsunat guvernamentalilor „liberali“ jidano-maghiari deputații Ugron și Polonyi, cari până acuma cel puțin erau priviți de cei mai radicali membri ai stăugei extreme.

Astăzi organul lui Max Falk nu mai scie cum să persifizeze mai tare vorbirea din ședința de Lună a lui Ugron, a căruia politică o declară de „ultra montană-națională-reacționară-radicală“.

Ugron și-a permis adevărat să dovedească cât de șovăitor, încurcat și neconsecventă este atitudinea ministrului Csaky în cestiunile bisericesc-politice și li-a spus celorlă dela guvern nise adevăruri, ce i-au usturat amar.

Astfel i-a întreată, decât există care-va în Ungaria, care se nu scie, că în camera magnaților reforma plănită va fi respinsă cu o majoritate de 140—150 voturi? Mai departe a întreată pe guvern, decât posedă consământul coronei la aceste reforme?

Totă întreată, la cari nu le dă mâna să răspundă, pentru că nu potă răspunde nimic afirmativ.

I-a mai supărat Ugron și prin aceea, că s'a provocat la dispoziția și vederile masselor, o tactică acăstă cam periculoasă pent'ună politică șovinistă maghiară.

Așa în cestiunea matriculelor civile a luat Ugron partea populațiunii sêrace dicend: „de unde vomă lua banii pentru a purta matriculele civile, când peste 6 milioane de locuitori ai Ungariei mănâncă abia de două ori carne pe lună și multe mii de copii nu potă cerceta șola pentru că n'au încălțăminte? De ce se luămă dăr matriculele din mâna preoților și se le dămă unor indiviți în cari eventuală nu ne putemă încrede?“

A mai susținut apoi Ugron relativă la căsătoria civilă, că poporul de 900 de ani (a înțelesă pe celă maghiară), nu și potă închipui căsătoria decâtă numai ca o legătură încheiată de preotă înainte lui Dumneșu și că milioanele de popor nu potă fi așa de ușor împăcate, ca filosofii.

Scopul lui Ugron a fostă să arate, că politica guvernului a produsă numai turburare și lupte în sinul confesiunilor și în sinul naționalităților, lupte din cari voră profita dușmanii constituționalismului. Elă ceră prin urmare ca guvernul să și retragă programul bisericesc politic și să se întoacă la starea dinainte de 26 Februarie 1890; ceră mai departe să se reguleze raporturile dintre stată și biserică și în fine să se organizeze autonomia catolicilor.

În punctul autonomiei catolice Ugron cu Polonyi suntă uniți. Acesta din urmă a propusă o mișune vorbindă de organizarea „autonomiei bisericei catolice de ritulă latină și grecesc“.

Polonyi a supărat pe Jidan, căci a trasă la îndoielă, că majoritatea loră ară fi „Maghiari adevărați“. Elă ar admite recepțiunea Jidoviloră numai în casulă, când ei „ar aduce Ungariei sacrificiulă, de a fi Maghiari.“ „Dăr și cei ce sciu unguresce vorbescă între ei mai multă limba germană.“

Deputatulă neașș maghiară Rosenberg, s'a grăbită într'aceea a constata cu date statistice, că Jidovii din Peșta „au începută a uita limba germană și învață totă mai multă pe cea maghiară.“

Va să dică totă ei „adevărăți Maghiari și patrioți!“

Slovacii și Viena.

Sub titlulă „Politica“, diarulă națională slovacă „Narodnie Noviny“ din Tu-

roșă St. Martină dela 3 l. o. publică ună articulă de fondă, în care amintose de febrilă iritare a foiloră maghiare, cară-cusă și suspicioasă pe Slovaci, că ară conspira cu Viena sub pretextulă de a crea o „impărăția unitară“. Așa au aiutat și cu suspicioasă șovinistă și pe Moosary și în curendă ilă voră eschide din sinulă Maghiariloră, pentru că le spune adevărulă și îi dojenese.

Noi Slovaci — dică „Narodnie Noviny“ — voimă însă să le arătămă, că suntemă mai buni patrioți de cum ne credă ei și să-i asigurămă, că reamintindu-ne istoria (1848/49) noi n'avemă de a face nimică cu Viena, pentru că totă așa de puțină voimă să fimă germanizați, precum nu voimă să ne fimă maghiarizați. Să ne aducemă numai aminte, că și la 1848 Maghiarii, prin practica loră față cu națiunile nemaghiare, au fostă de vină, că aceste s'au aplecată spre Viena împinse de șomțulă de propriă conservare. Atunci nu erau reacționari, cum îi numescă falsă, ci numai luptători pentru propriă conservare. Dăr diaristica maghiară e așa de confusă. *Quem Deus perdere vult, dementat.* (Celuia, pe care Dumneșu vrea să-lă pără, îi ia mintea).

Noi — adauge fôia slovacă — nu voimă să servimă Vieni, ci numai nouă însă-ne, dără decâtă amă merge acolă, amă merge numai la prea înaltulă Rege, pentru că la judecătoria, în parlamentă și la guvernă nu putemă să aflămă dreptulă nostru.

Acea minciună trebuie să o desavuemă, că adevărată națiunea slovacă ară fi mulțumită și că numai vre-o câțiva agitatori suntă, cari turbură liniștea. Deși Maghiarii se credă a fi eselenți politici, totuși ei nu suntă ceea ce se credă. Căci ce este politica? Știința de stată, adevărată a aceloră lucruri, ce se potrivescă cu timpulă și cu împrejurările, ce folosescă statului; este știința de a scie să conservezi, ce ai dobândită, de a scie să i dai durabilitate.

Pactulă dela 1867 a fostă mai multă o slăbiciune a Vieni, decâtă o țără a Maghiariloră. Maghiarii au sciută să exploa-

teze acea slăbiciune a Vieni, șcumă însă ei înșiși cadă în același păcată, ca guvernulă Vieni. Viena se razimă pe Germania, Maghiarii însă se razimă numai pe propria loră cultură, care pentru noi, Slovaci, cari ne simțimă ca Slavi, nu însemnă multă.

Maghiariloră, cum dică Moosary, nu le rămâne,* decâtă să se alieze cu Viena, să se se înțelegă cu națiunile nemaghiare și în unire cu ele să formeze o Ungaria tare și unită. Politica de a se alia cu Viena însă nu este bună, căci poporele suntă și ompănescă mai multă, decâtă guvernele.

O scire senzațională.

Călătoria Majestății Sale în Elveția, unde petrece de multă vreme Maj. Sa împărătesă Elisabeta, a dată nascere unei sciri senzaționale. Sub titlulă „Abdicarea împăratului Franciscă-Iosifă“ surprinde adevărată „Figaro“ din Paris pe ceterii săi cu următorea scire:

„Causa călătoriei neașteptate a împăratului Franciscă-Iosifă nu este bôla augusteii sale soții, nici schimbările eventuale în ordinea succesiunii la tronă, ci intenția hotărâtă de a abdică la tronă în favorulă fratelui său, Carolă Ludovică. Cauzele acestei însemnate hotăriri suntă următorele:

„Dela căderea cabinetului Tisza partida liberală a ocupat multă țărâmă în Ungaria. Împăratulă, contra sentimenteloră recunoscute ale curții, a fostă silită să numescă ministru-președinte pe ună cetățenă, pe d-lă Weckerle, care cu totă prețulă vră se întoacă căsătoria civilă și nu vorbesce de mai puțină decâtă despre ștergerea titlului de nobilă. În Austria programulă-compromisă ală lui Taaffe a fostă respusă de toate partidele, deși cu toții șoiau, că autorulă programului este însuși împăratulă. La situația acăstă politică mai contribuie și ôre-cari intrigi dela curte, cari suntă

*) Acăstă alianță au încheiată din nenorocire la 1867 și o susțină și azi. — Trad.

FOILETONULĂ „GAZ TRANS.“

Briganții din Sonnino.

Novelă de Otto Rôse.

(11) (Urmare.)

VI

Rugăciunea Lidiei fă ascultată. La aceeași ôră, când sta ea pe colina Capitoină, se ivi o schimbare năntuitoare în bôla tătălui ei. Picături singurate de sudoră se arătară pe fruntea bolnavului și în curendă se ivi o transpirațiune generală, pe care carabinerii o ținură ca semnă de scăpare. Mediculă încă nu șosise. Desă de dimineță plecase la Maenza și lăasă vorbă, că va veni a doua zi. Totuși trebuia să se încredă în carabineri, cari cunoseau frigurile palustre.

Aureliană, care de dimineță nu părăsise patulă bolnavului, începă să șormonească prin cameră, dăr va afla urme despre Lidia. Grija de iubita sa lă chinuia îndoită, de când nu mai era ocupată la patulă bolnavului. Într'ună unghiu

afă elă biletulă scrisă de Lidia, pe care curentulă de aeră lă aruncase de pe masă. Nu mai putea de bucuriă, când află, că iubita fugise travestită, pentru ca să aducă ajutoră.

Nu putea ea ôre să vină mâne?

Pe încetulă împărtăși elă bolnavului îmbucurătorea scire; pentru prima ôră se ivi ună zimbetă de mulțămire pe fața profesorului. Și — ôre liniștea internă, să disparițiunea suferințeloră fizice erau cauză? — din ôră în ôră pacientulă se simțea mai ușurat. Încă de câteva ori mai gemă elă, dăr frigurile dispăreau vędândă cu ochii și pe la miezulă nopții, elă cădă într'ună somnă adăncă. Aureliană veghiă totă nôtepe lângă patulă său.

Era deja ziua albă, când o bătaia ușoră în ușă deșteptă pe Aureliană, care tocmai așipise puțină cu capulă rădămată de mânuș, se sculă, ca să deschidă. Afară sta consilierulă deja îmbrăcată în modă ceremoniosă, ca și când ară fi voită să ia parte la o șerbare școlară.

„Cum se află onoratulă colegă?“ întrebă elă cu bunătate.

„A avută o nôte ușoră.“

„Potă să vorbescă cu elă?“

Bolnavulă tocmai deschise ochii și așinti spre ușă o privire clară și amicală, care cădă ca o rază a sôrelui în inima sa compătimitore. Consilierulă și luă în modă solemnă căciula de pe capă, se apropiă de profesoră și întindendă-i mâna, dică:

„Stimate oolegă, astăzi suntă calendele lui Aprilie.“

Bolnavulă nu înțelese aceea ce-i spuse, dăr simți intențiunea amicală și strinse în tăcere mâna oferită.

Consilierulă continuă arătândă spre ferestri: „Vides ut alta stet nive candidum — veți, câtă de strălucitoră este ținutulă în zăpada cea mare.“

Și în adevăr, munții și valea erau acoperite cu zăpadă. Iarna, care până acum fusese numai pe culmile muntelui Caucume, se reintorse. Casele din Sonnino erau acoperite cu zăpadă, și pădurile de maslină erau învăluite cu o manta albă, care se înțelege, că nu putea rezista multă rașeloră sôrelui.

„Acăstă fenomenă este pentru mine de mare importanță,“ dică consilierulă cu serioșitate. „Cu argumentulă, că în calendele lui Aprilie potă fi acoperite cu zăpadă și ținuturile binecuvântate ale țării romane, dispăre motivulă certei nôstre. Recunoscă, că argumentulă meu se basa pe o premisă falsă.“

Elă respiră adăncă, ca și când cu mărturisirea acăstă, s'ar fi scăpată de o mare povară. Ilă costase o luptă mare, ca să și recunoscă greșala, dăr onestitatea sa învinse.

Profesorulă tăcea adăncă mișcată și se confundă în gândiri; consilierulă luă încă odată cuvântulă: „Iubite oolegă, vechiulă meu amică, haide să delăturămă ceteră dintre noi.“

Bolnavulă strinse cu amăndouă mânilă mâna drăptă a consilierului. „Scharfenberg!“ dică elă emoționat; mai multă nu pută grăi.

Sub infățișarea sa dură, ascundea profesorulă o inimă môle. Generositatea adversarului său lă nimeri până în adănculă sufletului, consciința, că a vătămată

förte neplăcute domnitorului. L'au oboșit greutățile ce i-le făcū politicii și multele neajunsuri, ce le vede în familia sa și în cercurile curții. Vre însă totodată să facă monarhiei unū ultimū serviciu. Domnitorul soie förte bine, că cei doi copii ai arhiducei Carol Ludovicū, carī suntū moștenitorii lui presentivi, nu se bucură de popularitate, și la casū de mörte, se teme de aceea.

„Prin aceea dără, că abđice în favo- rulă fratelui său și rămāne totuși în a- rena politică, voește să înoungiure ca- tastrofele, ce potū ajunge casa domni- tōre.

„Dacă va urma aceea despre ce se vorbesce, atunci se potū aștepta mari schimbări nu numai în politica internă a Austriei, care ar ajunge în mânăle clericalilor, ci și în politica esternă a mo- narhiei austro ungare. Archiducele Ca- rolū Ludovicū și fiil sēi nu s'au impā- catū nic pānă acum cu cele întâmpelte la 1866 și au rēmas aderenți ai prie- tiniei cu Rusia. De-aior se potū vedē tōte urmările scirei, pe care o dāmū cu cea mai mare rezervă, scire, care dacă se va realiza, va avē o însemnată influință asupra sortii întregi Europe“.

SCIRILE ŢILEI.

— 3 (15) Martie.

O conferență a studenților slavī în Praga. Diarul slovacū „Narodnie No- viny“ aduce scirea, că în Praga s'au in- trunitū ũilele acestea toți studenții slavī dela univers. din Praga: Cehi, Poloni, Croați, Sloveni, Slovaci, Sērbi, Bulgari in- tr'o conferență, în care au luatū o reso- luțiune de protestare contra politiceii, care apasă naționalitățile din monarhia austro-ungară. Resoluțiunea, care are 6 puncte, este de cuprinsulă următorū: 1) Cu cea mai mare indignațiune condam- nām direcțiunea germanisatōre și ma- ghiarisatōre a politiceii austro- ungare. 2) Ceremū cu cea mai resolută bărbăție, ca tōte naționalitățile slave și naționalitatea română, din Austro-Un- garia, să se bucere de egala îndreptă- țire. 3) Protestām în contra asuprii Slovacilor din Ungaria. 4) Iubileul de-o mie de ani a venirii Maghiarilor în Ungaria ilū privimū ca o insultă a simțemētului național și ca o știrbire a intereselor naționalităților nema- ghiare. 5) Salutām cu bucuria mișcarea viună a poporului slovacū. 6) Ne bucu- rămū de alianța naționalităților nema- ghiare.

—x—

Dela Academia română. Lunī în șe- dința pe secții a Academiei române d V. A. Urechia a cetitū, la secțiunea istorică, documentul relativū la organi- sarea unei flote romāne pe Dunāre în anul 1793. S'a luatū deciziunea, ca acestū documentū de o mare importanță să se citēscă în decursul săptămānei viitoare în ședința solemnă la care va lua parte și regele.

—x—

Invēțatorū românū acusatū cu laesa majestate. Cetimū în „Egyetertes“, că in- vēțatorulū dela scōla română din Reșița,

d-lū Stefanū Albu, a fostū pusū sub acusă pentru că ar fi vătēmatū persōna Majes- tății sale. În Decemvre trecutū a fostū anulū, d lū Albu și-a petrecutū în ospē- tania lui Klemens din Reșița cu Lammer G., gendarmū pensionatū. Era și o bandă de lăutarī, carī au începutū să cānte „Gott- erhalte.“ Unulū dintre asistenți inoă a cāntatū imnulū dēr cu textulū schimbatū, adecă în locū de „Kaiser“ a întrebuintatū cuvēntulū „König“. Atunci invēțatorulū Albu strigă așa de a auditū toți: „Pri- mulū omū e împēratulū, urmēzā apoi unū nimica, apoi unū lungū nimica, după aceea o linid, apoi unū punctū, urmēzā ērā-și unū lungū nimica, apoi unū semmulū escla- mării, ērā-și unū nimica, și apoi după a- ceea, — numai după aceea vine regele“. Pentru acesta Albu a fostū pusū sub a- cusă. Cărciumarulū și unū funcționarūde postā au mărturisitū contra lui. Albu inoă a recunoscutū acēsta, dēr a negatū, că a avutū de gândū să vate me persōna regelui. Elū n'a adresatū cuvintele de mai susū cātrā acelu domnū, care cānta „Gott erhalte“, ci cātrā G. Lammer, care a dīșit că este „k. k. pensionirte Gen- darme“. A voitū să esplice acestuia că acum nu se mai dīce „k. k.“, ci „k. u. k.“, probāndū să scōtā înțelesul acestorū vorbe. „Dacă nu i-a succēșt acēsta, nu elū este vina, ci timpulū, care a trecutū prē repede, era de cātrā dīua și...“ Tri- bunalulū l'a aculatū. Procurorulū a insi- nuatū recursū.

—x—

Lōnhart, episcopulū rom. cat. din Ardealū, a adresatū o pastorală preoți- lorū din diecesa sa, în care se ocupă cu căsētorii civilă, o condamnă și protes- tēzā în contra acesteia. Totdeodată epis- coopulū dispune, ca preoții să lāmurescā poporulū prin predici în privința acesteii cestiuni. Pastorală acēsta a fostū publi- catā în biserica catolică din Clușiu.

—x—

Impēratulū Germaniei și Ţareviolū în Ungaria. „Fünfk. Zug“ aduce scirea, că la manevrele, ce se vorū ține în ținu- tulū dela Szombathely, afarā de monar- chulū nostru, vorū lua parte și impē- ratulū Germaniei și Ţareviolū.

—x—

Ođă. Din incidentulū mortii regre- tatulū Gr. T. Brătianu a apērutū în „Librăria Scōlelorū“ C. Sfetea din Bu- curescū o ođă bine simțită, închinată memoriei ilustrii patriotū Gr. T. Bră- tianu. Autorulū ei este d lū I. P. Flo- rantinū, profesorū la Liceulū naționalū din Iași.

—x—

Mēsuri în contra colerei. Consiliulū sanitarū alū capitalei Romāniei se ocupă actualmente cu construirea de trāsuri de ambulanță pentru transportarea bolnavi- lorū de coleră.

—x—

Milanū în Belgradū. O telegramă din Belgradū aduce scirea, că exregele Mi- lanū a adresatū câte-o epistolă fiului sēu și regentulū Risticū, în carī le spune, că după Pașci va merge la Belgradū, ēr de acolo la Sinaia, ca să se întâl- nēscă cu Natalia.

—x—

Unū congresū alū socialistilorū din Romānia, se va ține, după cum se spune, între 12—16 Aprilie a. o. în Bucurescī. În acestū congresū se va discuta pro- gramulū partidului și se va alege unū

consiliu naționalū, care va avē de pro- blemā: răspāndirea ideilorū socialiste.

—x—

Metropolitū înainte justiției. Curtea de Casații a decisū trimiterea eventuală a Mitropolitului Clement înainte tribu- nalelorū ordinare fără să fiā nevoie de a cere aprobarea autorității eclesiastice superiōre, sēu a ministerialui cultelorū.

—x—

La sesionū. La casū când mediculū prescrie cognac, atunci nu trebuie a fo- losi cognac din streinătate, care nu oferă nicī o garanție, ci să se întrebuinteze cognaculū indigenū, cu deosebire din fa- brica societății pe acții pentru cognac în Budapesta.

Procese politice.

Seimū, că în contra preotului ro- mână gr. cat. Vasile Suciu din Cāpu- șulū de Cāmpia s'a intentatū inoă de astă-vēră unū procesū pentru delictulū de „agitațiā la urā în contra naționali- tății“, prevēdūtū în § 172 alū codului pe alū. Acestū procesū se va pertracta māne, în 16 Martie n. o., înainte tri- bunalului r din Turda. Impreună cu acesta, se va pertracta, totū māne, și unū altū procesū, intentatū totū în contra amintitului preotū pentru „delictulū în contra religiunii și a liberei esericiārī a acesteia“, prevēdūtū în § 191 alū co- dicului penalū.

Apēratorulū părintelui Suciu, în am- bele procese, va fi tinērulū advocatū din Sibiu, d lū Dr. Amosū Frāncu.

Din actele tribunalului reg. din Turda, privitōre la darea în jude- catā a părintelui Suciu, estragemū ur- mātōrele detalii: Acusatulū Vasile Su- ciu este de nascere din Vale, acum lo- cuitorū în Cāpușulū de Cāmpia, de 36 ani, gr. cat., căsētoritū și tatā a doi copii, preotū și proprietarū, pānă acum nepedepsitū.

Primulū procesū, privitorū la „de- liculū de agitațiune în contra naționali- tății“ este intentatū pe urmātōrele motive:

La începutulū verei trecute, acusa- tulū să se fi esprimatū în publicū, în- naintea locuitorilorū romāni din comună, în următorulū modū:

„O deputațiune română trebuie să mērgā la împēratulū, deōrece în Ungaria este interđ să vorba romānescă, biseri- cele și scōlele romānescī le-au închisū și peste totū nu mai este ertatū a in- vēța romānesce și a ține serviciulū di- vinū în limba romānescă“.

„Acusatulū fiindū unū membru alū deputațiunii, care a mērsū cu memoran- dulū romānū la Viena, după reitōroarea sa de-acolo, cu ordulū pe pieptū (despre care ordū unū membru alū deputațiunii dela Viena, primarulū Petru Tabanū, a dīșit, că toți cāți au fostū la Viena au căpētātū astfelū de orduri în cinste) — a istorisitū poporului, ce era adunatū la alegerea collectorului comunālū, că Ionū Rațū a dusū rugarea Romānilorū la ar- chiducele Albrecht, archiducele Albrecht a vorbitū cu împēratulū și indatā ce a înțelesū, că oine suntū cei ce au mērsū la Viena, i-a primitū förte bine, li-a pusū la dispozițiune și o musică, ca să-și pe- trecā, și tot cu acēstā ocaziune s'a decla- ratū în următorulū modū: „M'am con- vinsū în persōnă, că în Ungaria este opritā vorba romānescă, pentru fiā-care vorbā trebuie să se plātēscā 5 fl., scōlele și bisericele romānescī le-au închisū; Romānilorū nu le este ertatū a invēța romānesce pe copii lorū, și nu le este ertatū a ține serviciu divinū în limba romānescă“. — „În Ungaria, afarā de Jidanī, celelalte naționalități au o lege deosebitā de a Maghiarilorū“.

Mai e acusatū preotulū Suciu, că după esprimarea cuvintelorū de mai susū, a îndemnatū pe poporū la solidaritate, dīcōndu-i, că afarā de Maghiari și de Jidanī, tōte naționalitățile din imperiu ținū cu elū; apoi în acestū spiritū se dīce că s'ar fi esprimatū la mai multe ocaziuni la eșirea din biserică, în scōlă, pe strade etc.

Din tōte acestea însă, acusatulū re-

ounoșce numai atātū, că după reitōr- cerea dela Viena, predīcōndū în dīua de Rusale despre pogorirea Spiritului sântū, a rogatū pe Dumneđeu, „sē trimitā Sfântulū sēu Duchū asupra Majestății Sal- Regelui nostru, ca să asculte și să vindece plāngerile Romānilorū așternute la treptele tronului“. Mai recunoșce acu- satulū, că nu soie cānd și cui i-ar fi dīșit, că a cetitū într'unū dīart, cumcā în Un- garia unū notarū s'r fi opritū, sub pe- dēpsă, în canoelaria sa auđulū limbei ro- mānescī. În fine mai recunoșce, că ar fi dīșit cuiva, că în Ungaria se aflā o lege de naționalitate, dēr aceea nu sē eșecutā.

Altū doilea procesū, privitorū la de- liculū contra religiunii și a liberei eser- citārī a acesteia, este intentatū pe moti- vulū, că acusatulū, într'o predīcā rostitā în biserică, s'ar fi esprimatū despre misce locuitorī (carī în cursul acestui procesū au fasonatū contra sa), că suntū „oi rē- tăcite, carī au vēndutū sänge nevinovatū și l'au vēndutū pe elū precum Iuda a vēndutū pe Christosū.

Acusatulū recunoșce, numai atātū, că a predicatū odată despre oile rētăcite și că la cāte va săptămāni după aceea, cānd adecă a aflatū cōne suntā cei ce au fasonatū contra sa, a amintitū numele a doi dintre aceștia, dēr negā, că predica- sa ar fi statū în legătură cu amintirea acestorū nume și că în predica ar fi vorbitū despre oile rētăcite, carī l'ar fi vēndutū pe elū, ori națiunea lorū etc.,

Acesta este, în resumatū cuprinsulū procesului. Despre decurgerea pertractā- rei finale de māne, vomū raporta.

Memorandele episcopatu- lui catolicū.

(Urmare.)

III. Receptiunea Evreilor. Pe oānd plānuirea matriculelorū civile se întâm- plă în înțelesulū ordinațiunei din Fe- bruarie, pe-atunci în programū figurēzā și alte trei proiecte, carī nu suntū în le- gaturā cu trecutulū și carī suntū ohiā- mate a schimba instituațiunile interconfes- sionale ale patriei nōstre în fundamen- tulū lorū.

Aceste suntū: receptiunea religiunii mosaice, liberalulū esericiū religionarū și căsētoria civilă.

Despre primulū proiectū deja d-lū ministru președinte a notificatū în pro- gramulū sēn, că este gata.

Dacă receptiunea însemūă numai li- beralulū esericiū alū religiei mosaice și pu- nerea ei sub scutulū legii: n'avemū nicī o contra-observare, căoi în sensulū art. de lege 17 din 1867 locuitorii israeliți ai țerei au fostū declarați de egalū îndreptățiți, ca și locuitorii creștini, la esericiulū tuturorū drepturilorū cetățenescī și po- litice, în religiunea lorū independenti și liberi: deci lorū li-este datā totū ce pōte pretinde unū omū în acēstā țēră, ca cetățēnū.

Dēr dacă înaltulū guvernū voiesce prin acestū proiectū să declare religia mosaică de religia legală receptā, atunci ca între religia creștină și cea mosaică să fiā reciprocitate, care de faptū esistā numai între religia catolică și celelalte religii recepte, adecă să se reguleze în sensulū art. de lege 53 din 1868 libera trecere dela mosaismū la creștinismū, sēu dela creștinismū la mosaismū — noi c'o astfelū de lege nu ne putemū învoi.

IV. Liberalulū esericiū religionarū. După sciri fidedemne prin acestū proiectū nu se intenționezā libertatea religionarā în sens americanū, ci garantarea esericiuluiū libe- rerū religionarū pentru fiā care asocia- țione religioasă și sectă, ori și cānd s'ar fi nāscutū ea, așa că între acēstā tole- ranță liberală și între receptiune este o colosală deosebire. De aici urmēzā, că ideia acestui proiectū se referesce nu întru atāta la organismulū religiilorū re- cepte, cātū mai vērtoșū la împāmēnte- nirea religiilorū tolerate. Din punctū de vedere principiarū privindū acēstā inten- ția, cuprinde în sine germentulū sistemū- lui americanū.

pe acestū omū nobilū, l'ū apāsa greu. Elū isbueni în lacrimi ferbinți. Șeđēndū pe patū plāngea ca unū copilū.

Și consilierulū simțea, cum i-se ume- dēscū ochii, și numai cu greutate și stāpāni emoțiunea, pentru ca să pōtā vorbi amicalū cu colegulū sēu.

„O, nedreptatea —“ dīse profesorulū plāngēndū „nedreptatea era pe partea mea. Cum amū pututū să te ofensezū — deōrece eu însu-mī — pe pagina 23 a polemicei mele — și în introducerea programului de șcōla din 1869 — es- presū recunoșcū — că simetria —“.

„Soiū, sciu“, l'ū intrerupse consilie- rulū cu blāndețe; „nu principiulū l'ai combātutū, ci forma teoriei mele“.

„Da, și ai fostū lucrurī amare — personalități —“ unū nou suspinū între- rupse cuvintele profesorului.

„Liniștesce-te, amice“, dīse consi- lierulū, și se puse lângā bolnavū, îmbrā- țishāndu-lū. „Acum suntemū uniți și de aci înainte ne vomū apăra părerile fără cērtă“.

Astfelū ședeau savanții mână în mână; bucuria din cauza împăcării lorū era mare și sinceră.

„Ei, ași voi ca să vē scuture și pe voi frigurile, dobitōcelorū“ strigā o voce vehementă, „nu mi-ați pututū spune, că pacientulū e unū streinū?“ Mediculū sosise și era supēratū, că-i scōpase câte- va visite la unū streinū, căruia obiōnuia a-i face socotēla întreitā. „Eu sē mirosū, că în cuibulū vostru afurisitū se aflā o asemenea Escolență?“

În ușā apārū acum unū bărbatū micū și ososū, pe față ou semne de vēr- satū și cu ochii mici cenușii.

„Cum merge, cum merge?“ întrebā elū în grabă. „Eu suntū doctorulū, vēdū despre ceea ce e vorba. Ai fostū în mo- cirle, ai căpētātū friguri. Sciu förte bine. Bine, bine! Arată-mi limba.“

(Finea va urma.)

Principiile sunt mai tari decât omeni. La sistemul american se ougetă toți aceia cărora le place, la prima aparință, proiectul referitor la liberul eseroițiu religionar, numai câtă aceștia numesc așa ceva libertate religioasă generală, sub ceea ce înțeleg separarea totală a bisericii de stat.

Nu ne putem ascunde temerile ce le avem față de acest proiect și înainte signalăm deosebirea ce există între eseroițiu liber religionar în sine luat și între libertatea religioasă generală ou privire la patria noastră. La noi este lucru notoriu, că fâ-cine își pôte exercita liber religia și creștința sa individuală, dăr drepturi de corporațiune, numai între marginele prescrișe, au așa numitele religii recepte în ceroul lor. Numărul acestora este 5, a 6 este religia mosaică ou drepturi autonome. Celelalte, cum sunt d. e. nazarenii, anabapțiștii, anglicanii ș. a. statul nu le consideră ca existente din punct de vedere al dreptului de stat. Inșe restringerea acăsta încă nu se referese numai la individ, ci la corporațiune religioasă. Ce privese individul, în privința acăsta este libertate de ougetare așa de nemărginită la noi, încât ou privire la acăsta nu pôte nime să mai facă vre-o pretensiune. La noi așa-dăr, după părerea noastră, este de prisos, a mai pretinde libertate religioasă pentru individ și apoi sub titlul acăsta, a mai face și lege pentru liberul eseroițiu religionar. Individul nu este răs-trîns în țera noastră, dăr sunt răs-trîșe, ca în totă Europa, corporațiunile religioșe. Starea acăsta dela noi este fetul unei lungi dezvoltări istorice, care sēmăă ou dezvoltarea din alte state ale Europei, ăr urmarea ei este sistemul religiilor recepte.

Nu trebuie apoi să se piardă din vedere că mulțimea de diferite religii, cari atomisază pe cetățeni în viața publică și privată, are o influință decom-punătoare asupra statului. De aceea statul bine constituit, de nimic nu stă așa departe, decât de împământenirea pe teritoriul său a libertății religioase nemărginite, și decât de recunoșcerea în măsură nemărginită a corporațiunilor religioșe. Nu este lucru ou stat, a se grăbi în asemenea cestiuni, nici a alerga după astfel de utopii.

(Va urma)

Din dieta ungară.

În ședința dela 12 Martie a domi-nată ărăș discutiia asupra politicii bisericesc. Discuția a început o Terényi Lajos, care a criticat atitudinea clerului catolic față de politica guvernului și memorandele episcopatului catolic pe cari nu le află, că se unesc cu cuvintele pacifice ale primatului.

Luă apoi cuvântul Gabriel Ugron. El își începă vorbirea ou declarația, că ordinațiunea din Februarie nu a fost legală; în contra matriculelor civile nu are nimic în principiu, dăr introducerea lor n'o ține de necesară; ăr fi cu multă mai corectă decât s'ar face o lege, care ar obliga pe purtătorii matriculelor, să introducă în matriculă religia părinților. Facându-se acăsta, cestiunea ar fi resolu-tată. Vorbind despre căsătoria civilă, declară, că n'ar fi aplecat să primescă decât căsătoria civilă facultativă. În-trebă apoi pe guvern, că ore primită mandat pentru introducerea căsătoriei civile și că asigurat-s'a de spriginul Coronei și a casei magnatilor? Decă acăsta n'a făcut-o, atunci a provocat agitația fără nici o cauză.

Vorbă apoi de introducerea auto-nomiei catolice, fiindcă fără de acăsta libertate religioasă în Ungaria nu pôte fi. Decă se va face acăsta, atunci totă agitația va înceta. În fine oratorul pre-sentă un proiect de rezoluțiune în care se cere restabilirea stărei dinainte de 26 Februarie 1890 și guvernul să aș-tărnă un proiect de lege prin care să se reguleze raportul dintre stat și bise-

rică, raporturile dintre diferitele biserici pe basa principiilor libertății, egalității și reciprocității; să rōge Corōna, ca adunarea pentru înființarea autonomiei catolice pe base reprezentative, să se con-vōce în decursul unui an.

După o mică paușă Carol Vadnay a luat cuvântul întru apărarea ordina-țiunii din Februarie. El dīse, că catolicii o folosese numai ou pretext pen-tru a pută agita. El s'prōbă politica bisericească a guvernului, pentru-că în ea vede o întărire a ideii de stat maghiar.

Geza Polonyi dīse, că este aderen-tul căsătoriei civile obligătoare și a liber-tății religioase. Desaprobă pașii epis-copatului, care a recurs la corōnă, oc-cludând guvernul constituțional. Ține de greșită aserțiunea, că căsătoria civilă ar fi un atac asupra moralului „națiunii”. Chiar și decă ar ave îngrijiri dogmatice, vorbitorul, ca Maghiar, ar fi dator moralmente să voteze căsătoria civilă și din cauză, că din Ardél se aud voci, cari sunt contra căsătoriei civile, fiind că vedă în ea consolidarea statului ma-ghiar. Cere oratorului, ca Jidovii, înainte de recepțiune, să-și facă cunoscută prin-cipiile de credință, dăr pretinde și aceea, ca ei să se maghiarizeze totală. La fine a vorbirei sale Polonyi prezentă dietei un proiect de rezoluțiune, ca guvernul să ia grabnice dispozițiuni pentru a se con-voca în decursul anului congresul în afacerea autonomiei catolice pe base reprezentative.

Al doilea proces Panama.

În 8 Martie n. c. s'a început în-aintea curții ou jurați din ceroul Senei al doilea proces în afacerea Panama. În primul proces d-nii Lesseps au fost acusați, că au abusat de încrederea ac-ționarilor Panama și că au administrat rău capitalurile încredințate lor.

În acest al doilea proces e vorba despre mituitor și mituit. Societatea Panama avea lipsă de ajutorul guver-nului, pentru că se pōtă esopera emi-siunile ei; guvernul, în schimbul acestui ajutor, ceru ban dela societate, pe cari apoi îi folosi pentru scopuri eleo-torale.

Cornelius Herz, Reinach și Arton sunt persoanele principale ale acestui proces. Floquet, Freycinet și Rouvier sunt bănuți, că în calitate de ministri au sciut despre neregularitățile comise în administrația societății Panama, dăr au tăcut, folosind banii. Așa Rouvier a primit o sumă mare de ban pentru fondul de dispozițiune al guvernului.

Acușății în acest proces sunt: Carol Lesseps, Mariu Fontane, Baihaut, Dugué de la Fauconerie. Acusa se mărgi-nesce numai la corumperea câtorva foști ministri și membri ai parlamentului. Cu-prinsul esențial este camurmătorul: Când se porni cercetarea judecătorească în contra conducătorilor societății Pa-nama, se descoperi, că sub titlul de „cheltuieli pentru sindicat” și „spese pentru publicitate” sunt induse 6 mi-liōne de franci cheltuieli, cari au trecut prin mâinile baronului Reinach. Acăsta în ziua de 17 Iulie 1888 primi dela banca Propper și Thierrē 26 ceuri, pe cari Reinach le împărți, subsemnate fiind de numita bancă. Când în toțna anului 1892 se lăși svoul, că ocerurile acoste au servit pentru a cumpăra senatori și deputați, predete Thierrē comisiunii de anchetă parlamentară cele 26 ceuri ouitate și câteva săptămâni mai târziu dete judecătorei talonurile, pe cari mai înainte dīse, că le arsese. Pe 18 din acoste s'au aflat literele inițiale scrise de mâna lui Reinach, cari păreau, că însemnă numele mai multor foști și actuali parla-mentari. Curând după acosa se desco-peri că: Rouvier, Deves, Grevy și Re-nault au primit banii dela Reinach, acăștia putură înșe să dovedescă, că acoste sume n'au avut nimic de a face ou societatea Panama.

Carol Lesseps mărturisi, că în anul

1886 a dat ministrului de lucrări pu-blice de atunci, Baihaut, 375,000 franci de corupțiune. Acăsta a adus în ca-meră proiectul de lege, care încuviință loteria Panama. Baihaut ceru pentru acăsta 1 milion de franci. Baihaut primi ou parte din sumă, restul nu'l mai primi, deorece trebui să retragă pro-iectul.

Fostul deputat Sans-Leroy e acu-sat, că a primit 300,000 franci dela societatea Panama, fiind el atunci membru în comisiunea camerei pentru esaminarea proiectului.

Lesseps și Fontane sunt acușăți de mituirei, Blondin, ca mijlocitor în afa-cerea de mituire. Arton, care și el stă sub acusa, se află încă în afară de sfera de putere a statului franceș.

În ziua primă a procesului declară Carol Lesseps, că Corneliu Herz, a cărui influință asupra guvernului e neindol-nică, a făcut presiune asupra lui. Spre a mulțami pe Herz a dat lui Reinach 5 milioane. Mai departe a dispus să se plătescă lui Arton 300,000 franci, pe care Floquet i-a cerut dela acosa pen-tru spese electorale.

În ședința a doua a fost interogată Fontane, care vorbi despre pozițiunea sa în societatea Panama. În privința bonu-rilor anonime, Fontane dīse, că acoste au fost destinate pentru a cumpăra pressa. După acosa fū ascultat Baihaut, care recunoscu, că e vinovat. Blondin negă, că ar fi primit banii. Sanleroy dīse, că nu a primit niciodată ban dela societatea Panama.

În ședința a treia s'au ascultat martorii agravanți. Espertul Flery e-valuă spesele pentru publicitate la suma de 150 milioane. Acțiunile actuale ale so-cietății Panama ajungă la suma de 200 milioane. După acosa fū ascultat Cle-menceau. Lesseps susține, că Clemenceau l'a provocat, să reguleze greutățile între Reinach și societate. Clemenceau descrie mai pe larg visita ce a făcut ou se-natorul Ranc, lui Freycinet. El vorbi ou Freycinet despre procesul, pe care voia Reinach să-l facă societății, de-orece falimentul societății Panama în momentul alegerilor pôte fi exploatat în contra republicei. Clemenceau negă, că ar fi primit lista cunoscută.

Freycinet, spune, că Clemenceau și Ranc au vorbit ou el asupra situați-unei politice încurcate și că un proces Reinach în contra societății ar fi pro-vocat un mare scandal. Apoi el (Freycinet) a chiamat la sine pe Lesseps și l'a provocat, ca în int-resul public să onrescă acest proces.

(Va urma.)

ACADEMIA ROMÂNĂ.

Sesiunea generală din anul 1893.

Raportul secretarului general asupra lucrărilor făcute în anul 1892—93.

(Urmare.)

Ședințele de peste an.

În ședințele din cursul anului, pre lângă lucrările curente, s'au cetit mai multe memorii, s'au făcut diferite com-unicări.

Mai ales d-nii colegi Urechă și Tocilescu au ocupat mai multe ședințe, cetind diferite lucrări.

D-l V. A. Urechă, în ședința dela 4 Decemvre, a cetit o notă istorică în-dreptând șirul cronologic al dom-niilor lui Eustratie Dabija, Ionu Duca și Alexandru Iliăș, Domnii Moldovei.

În aceeași ședință d-l Urechă a cetit ou parte din memoriul său asupra domniei lui Alexandru Moruză la 1793; după care a cetit ou poveste ou subiect istoric „Jurământul țerei la 1790”.

La 5 Februarie d-l Urechă a cetit un document dela finele secolului trecut despre alegerea de către Divan și prin vot secret a ispravnicului de Buzău.

În mai multe ședințe d-l Urechă a comunicat copii de documente isto-

rice procurate de d-l C. Esarou din ar-chivele dela Venetia.

De un deosebit preț este ma-nuscrisul, pe care l'a dăruit d-l Urechă și care are titlul „*Visitatio generalis omnium ecclesiarum catholici romani ritus in provincia Moldaviae... per Fratrem Marcum Bandinam à Scopia*”. Acăsta visitațiune s'a făcută la 1646 și des-crierea ei a fost terminată la 1648. D-l Urechă a făcut ou expunere asupra în-semnătății acostei scrieri ou mijloc de informațiune pentru cunoscerea istoriei țerei pe la mijlocul secolului XVII.

Colegul nostru d-l Gr. G. Tocilescu a făcut, la 13 Noemvre, Aca-de-miei ou relațiune asupra activității și pu-blicațiunilor Societății franceșe de ar-cheologie din Paris și ale Societății ar-cheologice dela Orléans, precum și asupra congresului de ar-cheologie, care s'a ținut în vara anului trecut la Or-léans, unde d-l Tocilescu a reprezentat Academia.

În aceeași ședință d-l Tocilescu a arătat rezultatele însemnatelor cer-cetări ar-cheologice făcute în luna Octomvre asupra valorilor romane din Dobrogea, numite „valorile lui Traian”.

(Va urma.)

Sciri telegrafice.

București, 14 Martie. În mor-mântarea lui Grigorie T. Bră-tianu s'a făcut adă c'o deose-bită pompă. Au asistat aprōpe toți membrii Ligei din București și numeroși delegați din provin-ția, deputați, studenți și publici foarte numeroși. În biserică d-l V. A. Urechă a ținut, în nu-mele Ligei, ou cuvântare mișcătoare, în care a arătat meritele nepe-ritore ale repozatului și pierderea ce încercă nemul românesc prin mōrtea lui. Au mai vorbit d-nii C. Dimitriu și G. Palade în nu-mele partidului liberal. În fața universității, oprindu-se cortegiul, studentul Ilescu, în numele ti-nerimei univesitare, ăr Rădulescu-Nigeru în numele societății „Ti-nerimea română” au ținut câte-ou cuvântare luându-și adio dela ră-mășițele neuitatului luptător. La gara de Nord mai vorbiră d-nii St. Mihăilenu, în numele Rom-nilor macedonenii, și Dr. Staico-vici în numele studenților din Paris.

DIVERSE.

Un călugăr celebru. Într-una din zilele trecute a murit călugărul An-selme, portar la mănăstirea „Grande-Chartreuse” din Paris. Sub acăst nume modest, cine credeți că se ascundea? Vestitul conte de Brecourt, care a ju-cat odinor în înalta societate pari-sană un rol foarte strălucit. Viața a-cestui om s'a sfârșit foarte trist și ou întemplant tragic l'a împins să se facă călugăr și să renunțe de tot la splen-dorile traiului lui de odinor. Con-tele de Brecourt a fost înșurat de trei ori. Cu femeea a treia a avut ou fată de ou rară frumșețe. Într-o zi s'a dus ou ea la vânătoare. Fata se afla îndărătul unei tufe, pe când căpăii și gonații anunțau sosirea iepurilor și a vulpilor. Con-tele, zăpăcit, oredend că îndărătul tufe e cine scie ce animal mare (lup sau urs) a tras ou pușca. Nenoroita fată lovită drept în pieptă a cădut jos mōrtă. Desperarea lui Brecourt a fost imensă. De acosa el a intrat în mănăstirea a-ceea, unde până la mōrte a îndeplinit funcțiunile cele mai grele și mai umili-tore.

Proprietar Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Malor.

Strămutarea localității de afacere.

Avem onoare a aduce la cunoștință pre stimatului public, că împreunându

afacerea noastră de croitori de bărbați

purtată până acum sub numele nostru **Aron Nagy**, târgul inului Nr. 25 și **Gheorge Vass**, Strada bisericii Nr. 6, **o am strămutat, în Strada vămii în localul de sub Nr. 33.**

Aducându această strămutare la cunoștința publică, fie-ne permis a conta și de acum înainte pe ajutorul prea stimatului public și al ruga, că și după acesta a ne onora cu comande.

În localul nostru de nou arangiat primim tot felul de comande pentru haine bărbătești și le pregătim după croielele și modelele cele mai nouă cu prețuri cât se poate de reduse. Tot-odată recomandăm numeroasele stoffe de țesături din patrie și din străinătate, precum și stoffele ce le avem în magazinul nostru.

Pentru cercetare numeroase ne rugăm

67,1-2.

NAGY & VAS.

!! Rară ocaziune pentru dame !!

Dela cea mai mare și renumită firmă de Confecțiune

Ignacz Weinberger din Budapesta

Amă onoare a anunța onor. public, că vîndu în piața de aici, **tîrgul inului Nr. 30**, în

depozițul meu,

Jachete, Paletots, Don Juans, totu felul de **Dolmany, Cap și Mantale largi**, precum și **Costume gata**

Cu prețurile cele mai eține ale fabricii.

Cu distinsă stimă:

Alexander Goldmann.

61,3-12.

Fabrica de Portland-Cement din Brașov.

Recomandă escelentul

Portland-Cement

cu prețuri eține, care se poate transporta dela ori și care stația a Căilor ferate.

Depouri la

I. L. & A. Hesshaimer și R. Schmidt & C.
Brașov.

54. 2-10.

Antreprize de pompe funebre

E. Tutsek.

Brașov, Strada Porții Nr. 4. Colțul Tîrgul boilor.

Recomandă on. public în casuri de morțe, așezământul său de înmormîntare bogat asortat în cari tôte obiectele, atît sorte mai de rădă, cât și cele mai fine, se pot cîpeta cu prețuri ieține. Comisiune și depou de sicriuri de metalu ce se pot închide hermetic, din prima fabrică din Viena.

Fabricarea proprie a tuturor sicriurilor de lemn, de metal și de lemn de stejar.

Depou de cununi pentru monumente și pantlici cu prețurile cele mai moderate.

Reprezentanță de monumente de marmură, care funebre proprii cu 2 și cu 4 cai, precum și unu caru fanebru vîndu pentru copii, precum și cioclii.

Comande întregi se eșcută prompt și ețin, iau asupră-mi și transporturi de morți în străinătate.

In fine recomand și biroul meu mijlocoitor procedând cu cunoștința și soliditate.

La casuri de morțe a se adresa la

E. TUTSEK.

150,-10.

Publicație.

Comuna bisericăscă națională grecăscă din Cetate dă cu arîndă proprietățile ei cari sunt pe hotarul Poiana mărului și constau din edificiul curial cu dependentele sale, 2 mori, grădină, livezi și holde, pe 3 ani adică **dela 24 April 1893 până 24 Aprilie 1896** pe cale de ofertă.

Reflectanți se provocă ca să trimită ofertele provădate cu vadiu de fl. 60, până în 10 Aprilie a. c. 10 ore a. m. în cancelaria comunei bisericăscă târgu cailor 12. Oferte sosite mai târziu nu se vor considera. Condițiile arîndărei, descrierea obiectelor se pot vedea în orele de oficiu în cancelaria bisericeii.

Brașov 7 Martie 1893.

Curatori dela biserica națională grecăscă din cetate.

66. 1-3.

PRODUSELE

societății pe acții pentru industria de Cognac

în Budapesta

au fost singure premiate cu distincțiunea cea mai înaltă de către juriul expoziției internaționale pentru alimente, din punctu de vedere higienic

(Preș. consilieru de curte Prof. Vogel)

și recunoscute de următorii savanți:

Prof. Dr. Angyán,

Prof. Dr. Kovács,

„ Dr. Kelly,

„ Dr. Müller,

„ Dr. Kézsmásky,

„ Dr. Réczey,

„ Dr. Korányi,

„ Dr. Stiller,

Prof. Dr. Toubert.

Dintre diferitele manifestațiuni, cari dovedesc că acestor produse se cuvine rangul întâi, reproducem următoarele:

Institutu reg. ung.
a chimiceii regnic.

și stațiune centrală

Ministrul reg. ung.

de agricultură.

Nr. 1437/1882.

Din partea Laboratorului chimic reg. ung. se confirmă oficioș, că destilarea societății pentru Cognac este întogmită după receriințele santare.

Budapesta, 23 O t. 1892.

Reprezentatul directorului:

TOHT m. p.

Prin urmare se se cêră numai
produsele societății pe acții pentru industria
de Cognac di Budapesta.

Reprezentanți pentru Brașov: Otto v. Roll. Se află în Brașov la Domni J. L. A. Hesshaimer, Henrich Zintz, Demeter Eremia Nepoți, Heinrich Wagner, Carl Irk, Ioan Dușoiu și fiu.

52 1-6.

SCHLICK Turnătorie de feru și fabrica de mașini SOCIETATE PE ACȚII IN BUDAPESTA

FABRICA ȘI BIROULU CENTRALU:

BIROULU ÎN ORAȘU ȘI DEPOSITULU:

VI., Kulső vâzi-ut

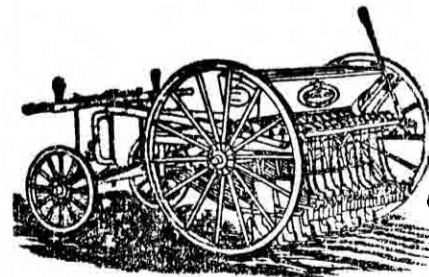
VI., Podmaniczky-utca 14,

Filiala depositului: VIII., Kerepesi-ut 77 sz.

Garnituri de treierat cu abur și cu vîrtej (Göpel),
mai departe

Pluguri cu 2 și 3 feare patent. SCHLICK

distinse cu mai multe premii din cele mai mari

Pluguri Rayol patent.,

Pluguri cu unu feru sistemul Rayol,
originale Schlick și sistemul Vidats.

Unelte pentru lucrarea pămîntului,
grape și spărgători de bulgari.

Mașini de semănat în rînduri „HALADAS“, patentate Schlick.

și tôte mașinele agricole.

Mori pentru curățitul cerealelor, mașini pentru prepararea nutrețului, mori pentru uruit.

Mașini originale americane pentru legat și mașini pentru cositul bucatelor, mașini de cosit erva, drumuri de feru transportabile pentru câmp etc.

Prețurile cele mai eține. — Condițiuni favorabile pentru plată.

Prețuri-curente la cerere gratis și franco.

18-4.